

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 7 juli 2021
(OR. en)**

**2018/0138 (COD)
LEX 2104**

PE-CONS 51/21

**TRANS 411
CODEC 920**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
OM RATIONALISERINGSÅTGÄRDER FÖR ATT PÅSKYNDA FÖRVERKLIGANDET
AV DET TRANSEUROPEISKA TRANSPORTNÄTET (TEN-T)**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/...

av den 7 juli 2021

om rationaliseringsåtgärder för att påskynda förverkligandet av det transeuropeiska transportnätet (TEN-T)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 62, 15.2.2019, s. 269.

² EUT C 168, 16.5.2019, s. 91.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 februari 2019 (EUT C 449, 23.12.2020, s. 576) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 14 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013¹ fastställs en gemensam ram för att skapa toppmoderna, driftskompatibla nät i unionen till fördel för dess medborgare, i syfte att stärka den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen inom unionen och bidra till inrättandet av ett gemensamt europeiskt område för transport och rörlighet, och därigenom stärka den inre marknaden. Det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) innefattar en struktur på två nivåer, som består av ett övergripande nät och ett stomnät. Det övergripande nätet säkerställer anslutbarhet för alla regioner i unionen, medan stomnätet består av de delar av det övergripande nätet som är av störst strategisk betydelse för unionen. I förordning (EU) nr 1315/2013 fastställs bindande mål för slutförande, enligt vilka stomnätet ska slutföras senast 2030 och det övergripande nätet senast 2050, särskilt genom prioritering av gränsöverskridande förbindelser, genom förbättrad driftskompatibilitet och genom stöd till den multimodala integreringen av unionens transportinfrastruktur.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348, 20.12.2013, s. 1).

- (2) Trots behovet av att slutföra TEN-T och de bindande tidsramarna för detta visar erfarenheten att många investeringar som syftar till att slutföra TEN-T stöter på åtskilliga, skilda och komplexa tillståndsförfaranden, gränsöverskridande upphandlingsförfaranden och andra förfaranden. Denna situation äventyrar genomförandet av projekt i tid och leder i många fall till betydande förseningar och ökade kostnader. Dessutom kan det uppstå osäkerhet för projektansvariga och potentiella privata investerare, vilket i vissa fall till och med skulle kunna leda till att projekt inte förverkligas såsom ursprungligen planerats. Syftet med detta direktiv är att ta itu med de frågorna och göra det möjligt att slutföra TEN-T på ett synkroniserat sätt och i tid genom harmoniserade åtgärder på unionsnivå. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella planer och program bör de ta hänsyn till TEN-T:s utveckling, i enlighet med artikel 49.2 i förordning (EU) nr 1315/2013.
- (3) Detta direktiv bör omfatta projektrelaterade förfaranden, inbegripet de som rör miljökonsekvensbedömningen. Detta direktiv bör dock inte påverka stadsplanering eller fysisk planering, förfaranden för offentlig upphandling, eller åtgärder som vidtas på strategisk nivå och som inte är projektrelaterade, såsom strategiska miljöbedömningar, offentlig budgetplanering samt nationella eller regionala transportplaner. För att effektivisera tillståndsförfaranden och säkerställa projektdokumentation av hög kvalitet bör projektansvariga utföra det förberedande arbetet, såsom preliminära studier och rapporter, innan tillståndsförfarandet inleds. Detta direktiv bör inte vara tillämpligt på förfaranden inför en administrativ överklagandeinstans, domstol eller tribunal.

- (4) Detta direktiv bör tillämpas på projekt som är en del av på förhand identifierade avsnitt av stomnätet som förtecknas i bilagan till detta direktiv och på andra projekt som avser stomnätskorridorerna med en total kostnad som överstiger 300 000 000 EUR. Projekt som överstiger det beloppet är ofta av strategisk betydelse för att uppnå unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och för att bidra till att målen i förordning (EU) nr 1315/2013 uppnås. Stomnätskorridorerna identifieras genom den linjedragning som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013¹ och kartorna över stomnätet i förordning (EU) nr 1315/2013. Den tekniska basen för dessa kartor tillhandahålls av det interaktiva geografiska och tekniska informationssystemet för TEN-T (TENtec), som erbjuder en högre detaljnivå avseende den transeuropeiska transportinfrastrukturen.
- (5) Projekt som uteslutande avser telematikapplikationer, ny teknik och innovation bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde eftersom deras införande inte är begränsat till stomnätet.
- (6) Medlemsstaterna får emellertid tillämpa detta direktiv på andra projekt som avser stomnätet och det övergripande nätet, inbegripet projekt som uteslutande avser telematikapplikationer, ny teknik och innovation, för att uppnå en harmoniserad strategi för transportinfrastrukturprojekt. De nationella myndigheternas offentliggörande av förteckningar över enskilda projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde kan förbättra de projektansvarigas insyn i pågående, såväl som framtida, arbeten längs TEN-T.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

- (7) Med beaktande av de olika miljöbedömningar som föreskrivs i relevant unionsrätt och nationell rätt och som krävs för beviljande av tillstånd för projekt i stomnätet, bör medlemsstaterna, när det är genomförbart och lämpligt, inrätta ett förenklat förfarande som uppfyller kraven i den unionsrätten och nationella rätten, för att bidra till att uppnå målen i detta direktiv som syftar till en ökad rationalisering av åtgärder.
- (8) Projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde bör i relevanta fall prioriteras. Detta kan inbegripa kortare tidsfrister, parallella förfaranden eller begränsade tidsramar för överklaganden, samtidigt som det säkerställs att målen för andra horisontella politikområden, såsom miljöpolitik som syftar till att undvika, förebygga, minska eller kompensera skadliga effekter på miljön, också uppnås i enlighet med unionsrätten och nationell rätt. I många medlemsstaters rättsliga ramar prioriteras vissa kategorier av projekt på grundval av deras strategiska betydelse för ekonomin. När en sådan prioritering finns inom en nationell rättslig ram bör den automatiskt tillämpas på projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. Medlemsstaterna bör dock tillåtas att testa särskilda tillståndsförfaranden för ett begränsat antal projekt i syfte att utvärdera om de också kan utvidgas till att omfatta andra projekt. Under denna testperiod bör den berörda medlemsstaten inte vara skyldig att tillämpa sådana testförfaranden på andra projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.

- (9) Projekt som avser stomnätskorridorerna bör stödjas genom effektiva tillståndsförfaranden för att möjliggöra en tydlig hantering av hela förfarandet och tillhandahålla en kontaktpunkt för projektansvariga. För detta ändamål bör medlemsstaterna utse en eller flera myndigheter beroende på deras nationella rättsliga ramar och administrativa strukturer samt de typer av projekt som berörs. Om en medlemsstat utser flera myndigheter bör den säkerställa att endast en myndighet utses för ett visst projekt och ett visst tillståndsförfarande.
- (10) Det faktum att en myndighet utses som kontaktpunkt för den projektansvarige bör minska komplexiteten, förbättra effektiviteten och öka insynen i förfarandena. Det bör också stärka samarbetet mellan medlemsstaterna när så är lämpligt. Förfarandena bör främja ett verkligt samarbete mellan projektansvariga och den utsedda myndigheten.
- (11) Den utsedda myndigheten får bland annat anförtros uppgifter med anknytning till samordningen och godkännandet, i överensstämmelse med unionsrätten och nationell rätt, av specifika projekt för återuppbyggnad av infrastruktur i stomnätet i händelse av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan.
- (12) Det förfarande som föreskrivs i detta direktiv bör inte påverka uppfyllandet av de krav som fastställs i internationell rätt och unionsrätt, inbegripet krav på skydd av miljön och människors hälsa. Detta direktiv bör inte leda till en sänkning av standarder som syftar till att undvika, förebygga, minska eller kompensera skadliga effekter på miljön.

- (13) Med tanke på att slutförandet av stomnätet brådskar bör förenklingen av tillståndsförfarandena åtföljas av en tidsfrist för förfaranden som leder till antagandet av ett beslut om godkännande för att bygga transportinfrastrukturen. Denna tidsfrist bör främja en effektivare hantering av förfaranden och bör under inga omständigheter äventyra unionens höga standarder för miljöskydd och allmänhetens deltagande. Det bör vara möjligt att förlänga tidsfristen för tillståndsförfaranden i vederbörligen motiverade fall, inbegripet när oförutsedda omständigheter uppstår eller när detta är nödvändigt för miljöskyddet. Förlängningen kan exempelvis uttryckas som en tidsperiod eller med hänvisning till ett datum, eller en annan säker framtida händelse. Den förlängda tidsfristen bör i synnerhet inte inkludera den tid som krävs för att genomgå administrativa eller rättsliga överklagandeförfaranden eller för att använda sig av rättsmedel vid en domstol eller tribunal. Medlemsstaterna bör inte hållas ansvariga om överskridandet av den tidsfristen beror på den projektansvarige, till exempel om den projektansvarige inte har iakttagit de tidsfrister som fastställs i nationell rätt eller de vägledande tidsfrister som fastställts av den utsedda myndigheten eller om den projektansvarige har agerat med otillbörligt dröjsmål.
- (14) Medlemsstaterna bör sträva efter att säkerställa att överklaganden som bestrider den materiella eller formella giltigheten av ett beslut om godkännande handläggs så effektivt som möjligt.

- (15) Infrastrukturprojekt inom TEN-T som rör två eller flera medlemsstater står inför särskilda utmaningar i fråga om samordning av tillståndsförfaranden. Därför bör de utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna samarbeta för att samordna sina tidtabeller och fastställa en gemensam tidsplan för tillståndsförfarandet, i den mån sådan samordning av deras tidtabeller och sådant fastställande av en gemensam tidsplan är möjliga och lämpliga med tanke på projektets förberedelsegrad eller mognadsgrad, som i huvudsak beror på den projektansvarige och särskilt på det datum då den projektansvarige har anmält projektet till den utsedda myndigheten i var och en av dessa medlemsstater.
- (16) De europeiska samordnare som har utsetts i enlighet med förordning (EU) nr 1315/2013 bör informeras om de relevanta förfarandena för att underlätta synkronisering och slutförande av dem med avseende på genomförandet av TEN-T-stomnätet i tid senast 2030.
- (17) Om TEN-T utvidgas till tredjeländer, i enlighet med de vägledande kartorna i förordning (EU) nr 1315/2013, bör dessa tredjeländer uppmanas att i relevanta fall tillämpa liknande regler som de som föreskrivs i detta direktiv.

- (18) Offentlig upphandling vid gränsöverskridande projekt bör utföras i enlighet med fördragen och, när så är relevant, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU¹ eller 2014/25/EU². För att säkerställa att gränsöverskridande stomnäsprojekt slutförs på ett effektivt sätt bör offentlig upphandling som utförs av en gemensam enhet omfattas av endast en medlemsstats nationella rätt. Genom undantag från unionsrätten på området offentlig upphandling bör tillämplig nationell rätt i princip vara den som gäller i den medlemsstat där den gemensamma enheten har sitt säte. Det bör fortsatt vara möjligt att fastställa tillämplig nationell rätt genom ett mellanstatligt avtal. Vid offentlig upphandling som utförs av ett dotterbolag till en gemensam enhet bör det dotterbolaget tillämpa en av de berörda medlemsstaternas nationella rätt, vilket kan vara den nationella rätt som är tillämplig på den gemensamma enheten. Av rättssäkerhetsskäl bör de nuvarande upphandlingsstrategierna förbli tillämpliga på en gemensam enhet som inrättats före den dag då det här direktivet träder i kraft.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (19) Kommissionen deltar inte systematiskt i godkännandet av enskilda projekt. I en del fall måste dock vissa aspekter av projektförberedelserna godkännas på unionsnivå. När kommissionen deltar i förfarandena kommer den att prioritera unionsprojekt och säkerställa visshet för projektansvariga. I vissa fall kan godkännande av statligt stöd krävas. Utan att det påverkar de absoluta tidsfristerna i detta direktiv och i linje med *Regler om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd* bör medlemsstaterna kunna uppmana kommissionen att behandla projekt som avser stomnätet som de anser vara prioriterade genom att tillämpa mer förutsägbara tidsramar enligt metoden med ärendeportföljer eller den ömsesidigt överenskomna planeringen.
- (20) Genomförandet av infrastrukturprojekt som avser stomnätet bör också stödjas genom riktlinjer från kommissionen som bringar mer klarhet vad gäller genomförandet av vissa typer av projekt samtidigt som unionens regelverk respekteras. Kommissionens meddelande av den 27 april 2017 med titeln *En handlingsplan för naturen, människorna och näringslivet* ger i detta avseende vägledning och bringar mer klarhet i hur Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG¹ och rådets direktiv 92/43/EEG² ska följas. För att säkerställa bästa valuta för offentliga medel bör direkt stöd i samband med offentlig upphandling göras tillgängligt för projekt.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

² Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

- (21) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att rationalisera åtgärder för att påskynda förverkligandet av TEN-T, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av behovet av att stärka ramen för tillståndsförfarandena för TEN-T-projekt genom harmoniserade åtgärder på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (22) Av rättssäkerhetsskäl bör detta direktiv inte tillämpas på tillståndsförfaranden som inletts före dagen för detta direktivs införande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på de tillståndsförfaranden som krävs för att godkänna genomförandet av
 - a) projekt som är en del av på förhand identifierade avsnitt av stomnätet enligt förteckningen i bilagan,
 - b) andra projekt som avser stomnätskorridorerna, som identifierats enligt artikel 44.1 i förordning (EU) nr 1315/2013, med en total kostnad överstigande 300 000 000 EUR,med undantag för projekt som uteslutande avser telematikapplikationer, ny teknik och innovation i den mening som avses i artiklarna 31 och 33 i den förordningen.

Detta direktiv ska också tillämpas på offentlig upphandling vid gränsöverskridande projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
2. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa detta direktiv på andra projekt som avser stomnätet och det övergripande nätet, inbegripet projekt som uteslutande avser telematikapplikationer, ny teknik och innovation som avses i punkt 1. Medlemsstaterna ska anmäla sina beslut till kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *beslut om godkännande*: det beslut eller den samling beslut, som kan vara av administrativ karaktär, som fattas samtidigt eller successivt av en eller flera myndigheter i en medlemsstat, med undantag för administrativa och rättsliga överklagandeinstanser, enligt ett nationellt rättssystem och nationell förvaltningsrätt, som avgör om en projektansvarig har rätt att genomföra projektet i det berörda geografiska området, utan att det påverkar beslut som fattas inom ramen för ett administrativt eller rättsligt överklagandeförfarande.
2. *tillståndsförfarande*: varje förfarande som enligt unionsrätten eller nationell rätt måste följas med avseende på ett enskilt projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde för att erhålla det beslut om godkännande som krävs av myndigheten eller myndigheterna i en medlemsstat, med undantag för stadsplanering eller fysisk planering, förfaranden för offentlig upphandling och åtgärder som vidtas på strategisk nivå som inte avser ett specifikt projekt, såsom strategisk miljöbedömning, offentlig budgetplanering samt nationella eller regionala transportplaner.

3. *projekt*: ett förslag om uppförande, anpassning eller ändring av ett avgränsat avsnitt av transportinfrastrukturen som syftar till att förbättra infrastrukturens kapacitet, säkerhet och effektivitet och vars genomförande måste godkännas genom ett beslut om godkännande.
4. *gränsöverskridande projekt*: ett projekt som innefattar ett gränsöverskridande avsnitt mellan två eller flera medlemsstater.
5. *projektansvarig*: den som ansöker om att få ett genomförande av ett projekt godkänt eller den offentliga myndighet som tar initiativ till ett projekt.
6. *utsedd myndighet*: den myndighet som är kontaktpunkt för den projektansvarige och som sörjer för en effektiv och strukturerad handläggning av tillståndsförfaranden i enlighet med detta direktiv.
7. *gemensam myndighet*: en myndighet som inrättas genom ömsesidig överenskommelse mellan två eller flera medlemsstater för att underlätta tillståndsförfaranden avseende gränsöverskridande projekt, inbegripet gemensamma myndigheter som inrättas av utsedda myndigheter, när dessa utsedda myndigheter av medlemsstaterna har getts befogenhet att inrätta gemensamma myndigheter.

Artikel 3
Prioriterad status

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att samtliga myndigheter som deltar i tillståndsförfarandet, inklusive den utsedda myndigheten men med undantag för domstolar och tribunaler, prioriterar projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
2. Om särskilda tillståndsförfaranden för prioriterade projekt finns enligt nationell rätt ska medlemsstaterna, utan att det påverkar målen, kraven och tidsfristerna i detta direktiv, säkerställa att de projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde hanteras enligt dessa förfaranden. Detta ska inte hindra medlemsstaterna från att testa särskilda tillståndsförfaranden för ett begränsat antal projekt, i syfte att utvärdera om de också skulle kunna utvidgas till att omfatta andra projekt, utan att vara tvungna att tillämpa sådana förfaranden på projekt som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
3. Denna artikel ska inte påverka eventuella budgetbeslut.

Artikel 4
Utsedd myndighet

1. Senast den ... [24 månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft] ska varje medlemsstat på lämplig administrativ nivå utse de myndigheter som ska fungera som utsedd myndighet.

2. En medlemsstat får när så är relevant utse olika myndigheter till utsedd myndighet beroende på projektet eller projektkategorin, transportslag eller det geografiska området. I ett sådant fall ska medlemsstaten säkerställa att det endast finns en utsedd myndighet för ett visst projekt och ett visst tillståndsförfarande.
3. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att ge projektansvariga lättillgänglig information om vilken den utsedda myndigheten är för ett visst projekt.
4. Medlemsstaterna får ge den utsedda myndigheten befogenhet att fatta beslutet om godkännande.

När den utsedda myndigheten har befogenhet att fatta beslutet om godkännande i enlighet med första stycket ska den kontrollera att alla tillstånd, beslut och yttranden som krävs för antagandet av beslutet om godkännande har erhållits och ska underrätta den projektansvarige om beslutet om godkännande.
5. Om den utsedda myndigheten inte har befogenhet att fatta beslutet om godkännande ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den projektansvarige underrättas om antagandet av beslutet om godkännande.
6. Medlemsstaterna får ge den utsedda myndigheten befogenhet att fastställa vägledande tidsfrister för olika mellanliggande steg i tillståndsförfarandet i enlighet med artikel 5.1, utan att det påverkar den tidsfrist på fyra år som avses i den punkten.

7. Den utsedda myndigheten ska

- a) vara kontaktpunkt för information för den projektansvarige och för andra berörda myndigheter som deltar i det förfarande som leder fram till beslutet om godkännande för ett visst projekt,
- b) om den är skyldig att göra det enligt nationell rätt, tillhandahålla den projektansvarige den detaljerade beskrivning av ansökan som avses i artikel 6.4, inklusive information om de vägledande tidsfristerna avseende tillståndsförfarandena, i enlighet med den tidsfrist på fyra år som avses i artikel 5.1,
- c) övervaka tidsramen för tillståndsförfarandet, och i synnerhet registrera eventuella förlängningar av den tidsfrist som avses i artikel 5.4,
- d) på begäran ge den projektansvarige vägledning vad gäller inlämning av all relevant information och alla relevanta handlingar, inbegripet alla tillstånd, beslut och yttranden som måste erhållas och tillhandahållas för beslutet om godkännande.

Den utsedda myndigheten får också ge den projektansvarige vägledning avseende vilken ytterligare information och/eller vilka ytterligare handlingar som ska lämnas in om den anmälan som avses i artikel 6.1 har avslagits.

8. Punkt 7 påverkar inte de befogenheter som tillkommer andra myndigheter som deltar i tillståndsförfarandet eller möjligheten för den projektansvarige att kontakta de enskilda myndigheterna för de särskilda tillstånd, beslut eller yttranden som ingår i beslutet om godkännande.

Artikel 5

Tillståndsförfarandets varaktighet

1. Medlemsstaterna ska föreskriva ett tillståndsförfarande, inbegripet absoluta tidsfrister för detta förfarande, som inte får överstiga fyra år från det att tillståndsförfarandet inleds. Medlemsstaterna får anta nödvändiga åtgärder för att dela upp den tillgängliga perioden i olika steg i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
2. Den fyraårsperiod som avses i punkt 1 ska inte påverka skyldigheter som följer av internationell rätt och unionsrätt och ska inte omfatta perioder som är nödvändiga för att genomgå administrativa och rättsliga överklagandeförfaranden och för att använda sig av rättsmedel vid en domstol eller tribunal, samt perioder som krävs för att verkställa beslut eller korrigerande åtgärder som följer därav.
3. Den fyraårsperiod som avses i punkt 1 ska inte påverka en medlemsstats rätt att föreskriva att tillståndsförfarandet ska slutföras genom antagande av en särskild akt i nationell lagstiftning, i vilket fall förfarandet för antagande av den akten genom undantag från punkt 1 får överskrida fyraårsperioden, förutsatt att det förberedande arbete på grundval av vilket den nationella rättsakten antas, slutförs inom den perioden. Det förberedande arbetet ska anses ha slutförts när den särskilda akten i nationell lagstiftning läggs fram för det nationella parlamentet.

4. Medlemsstaterna ska anta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en lämplig förlängning av den fyraårsperiod som avses i punkt 1 får beviljas i vederbörligen motiverade fall. Förlängningens varaktighet ska fastställas från fall till fall, vara vederbörligen motiverad och vara begränsad till syftet att slutföra tillståndsförfarandet och utfärda beslutet om godkännande. När en sådan förlängning har beviljats ska den projektansvarige underrättas om skälen till beviljandet. En ytterligare förlängning får beviljas en gång på samma villkor.
5. Medlemsstaterna ska inte hållas ansvariga om den tidsfrist på fyra år som avses i punkt 1 och som förlängts i enlighet med punkt 4 inte efterlevs, om den uppkomna förseningen beror på den projektansvarige.

Artikel 6

Organisering av tillståndsförfarandet

1. Den projektansvarige ska anmäla projektet till den utsedda myndigheten eller, i förekommande fall, till den gemensamma myndighet som inrättats i enlighet med artikel 7.2. När den projektansvarige anmäler projektet inleds tillståndsförfarandet.
2. För att underlätta bedömningen av projektets mognadsgrad får medlemsstaterna fastställa detaljnivån för den information och de relevanta handlingar som den projektansvarige ska tillhandahålla när ett projekt anmäls. Om projektet inte är tillräckligt moget ska anmälan avvisas genom ett vederbörligen motiverat beslut senast fyra månader efter mottagandet av anmälan.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att projektansvariga får allmän information som en vägledning för anmälan, som är anpassad, när så är relevant, till det transportslag som berörs, med information om de tillstånd, beslut och yttranden som kan krävas för genomförandet av ett projekt.

Denna information ska, för varje tillstånd, beslut eller yttrande, inkludera följande:

- a) Allmän information om det materiella tillämpningsområdet och detaljnivån för den information som den projektansvarige ska lämna.
- b) Tillämpliga tidsfrister eller, i avsaknad av sådana, vägledande tidsfrister.
- c) Uppgifter om de myndigheter och berörda parter som normalt sett deltar i samråd rörande de olika tillstånden, besluten och yttrandena.

Denna information ska vara lätt tillgänglig för alla berörda projektansvariga, särskilt genom elektroniska eller fysiska informationsportaler.

4. För att underlätta en korrekt genomförd anmälan får medlemsstaterna kräva att den utsedda myndigheten, på begäran av den projektansvarige, upprättar en detaljerad beskrivning av ansökan där följande information, särskilt anpassad för det enskilda projektet, ingår:

- a) Förfarandets olika enskilda etapper och tillämpliga tidsfrister, eller i avsaknad av sådana, vägledande tidsfrister.
- b) Det materiella tillämpningsområdet och detaljnivån för den information som ska lämnas av den projektansvarige.

- c) En förteckning över tillstånd, beslut och yttranden som ska erhållas av den projektansvarige under tillståndsförfarandet, i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
 - d) Uppgifter om de myndigheter och berörda parter som ska delta i uppfyllandet av respektive skyldigheter, inbegripet under det offentliga samrådets formella fas.
- 5. Den detaljerade beskrivningen av ansökan ska förbli giltig under tillståndsförfarandet. Varje ändring av den detaljerade beskrivningen av ansökan ska vara vederbörligen motiverad.
 - 6. Den utsedda myndigheten får på begäran förse den projektansvarige med information som kompletterar de uppgifter som avses i punkt 4.
 - 7. När den projektansvarige har lämnat in en fullständig projektansökningsakt ska beslutet om godkännande antas inom den tidsfrist som avses i artikel 5.1.
 - 8. De myndigheter som deltar i tillståndsförfarandet ska underrätta den utsedda myndigheten om att erforderliga tillstånd, beslut, yttranden, eller beslutet om godkännande, har utfärdats.

Artikel 7

Samordning av gränsöverskridande tillståndsförfaranden

- 1. För projekt som rör två eller flera medlemsstater ska medlemsstaterna säkerställa att de utsedda myndigheterna i dessa medlemsstater samarbetar i syfte att samordna sina tidtabeller och enas om en gemensam tidsplan beträffande tillståndsförfarandet.
- 2. För gränsöverskridande projekt får en gemensam myndighet inrättas.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de europeiska samordnare som utsetts i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr 1315/2013 får information om tillståndsförfarandena och att de europeiska samordnarna kan underlätta kontakterna mellan de utsedda myndigheterna i samband med tillståndsförfarandena för projekt som rör två eller flera medlemsstater.
4. Om den tidsfrist som avses i artikel 5.1 inte efterlevs ska medlemsstaterna på begäran lämna information till de berörda europeiska samordnarna om de åtgärder som har vidtagits eller som planeras att vidtas för att möjliggöra slutförandet av tillståndsförfarandet med minsta möjliga försening.

Artikel 8

Offentlig upphandling vid gränsöverskridande projekt

1. När upphandlingsförfarandena utförs av en gemensam enhet i ett gränsöverskridande projekt ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den gemensamma enheten tillämpar den nationella rätten i en medlemsstat och denna rätt ska, genom undantag från direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU, fastställas i enlighet med artikel 39.5 a i direktiv 2014/24/EU eller artikel 57.5 a i direktiv 2014/25/EU, beroende på vad som är tillämpligt, såvida inte en överenskommelse mellan de deltagande medlemsstaterna föreskriver något annat. En sådan överenskommelse ska under alla omständigheter föreskriva att den nationella rätten i en medlemsstat ska tillämpas på upphandlingsförfaranden som genomförs av en gemensam enhet.

2. Vid offentlig upphandling som utförs av ett dotterbolag till en gemensam enhet ska de berörda medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dotterbolaget tillämpar den nationella rätten i en medlemsstat. De berörda medlemsstaterna får i detta avseende besluta att dotterbolaget ska tillämpa den nationella rätt som är tillämplig på den gemensamma enheten.

Artikel 9

Övergångsbestämmelser

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på projekt för vilka tillståndsförfaranden har inletts före den ... [24 månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft].
2. Artikel 8 ska endast tillämpas på sådana kontrakt för vilka en anbudsinfordran redan har skickats ut eller, i de fall en anbudsinfordran inte krävs, där den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten har påbörjat upphandlingsförfarandet efter den ... [24 månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft].
3. Artikel 8 ska inte tillämpas på en gemensam enhet som inrättas före den ... [den dag då detta direktiv träder i kraft], om denna enhets upphandlingsförfaranden fortsätter att omfattas av den rätt som är tillämplig på dess upphandlingar den dagen.

Artikel 10

Rapportering

1. För första gången senast den ... [fem år och sex månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft], och därefter med jämna mellanrum, ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv och om dess resultat.
2. Rapporten ska baseras på information som medlemsstaterna ska lämna vartannat år och för första gången senast den ... [fem år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] om antalet tillståndsförfaranden som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, den genomsnittliga längden på tillståndsförfarandena, antalet tillståndsförfaranden som överskridit tidsfristen och inrättandet av eventuella gemensamma myndigheter under rapporteringsperioden.

Artikel 11

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [24 månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

På förhand identifierade avsnitt av gränsöverskridande förbindelse­länkar och förbindelse­länkar som saknas i stomnätskorridorer [som avses i artikel 1.1 a]

Stomnätskorridoren "Atlantic"		
Gränsöverskridande förbindelse­länkar	Évora–Mérida	Järnväg
	Vitoria–Gasteiz–San Sebastián–Bayonne–Bordeaux	
	Aveiro–Salamanca	
	Douro–floden (via Navegável do Douro)	Inre vattenvägar
Förbindelse­länkar som saknas	Driftskompatibla linjer som inte har UIC-spårvidd på Iberiska halvön	Järnväg
Stomnätskorridoren "Baltic–Adriatic"		
Gränsöverskridande förbindelse­länkar	Katowice/Opole–Ostrava–Brno Katowice–Žilina Bratislava–Wien Graz–Maribor Venezia–Trieste–Divča–Ljubljana	Järnväg
	Katowice–Žilina Brno–Wien	Väg
Förbindelse­länkar som saknas	Gloggnitz–Mürzzuschlag: Semmeringbastunneln Graz–Klagenfurt: Järnvägslinje och tunnel, Koralm Koper–Divča	Järnväg

Stomnätsskorridoren "Mediterranean"		
Gränsöverskridande förbindelselänkar	Barcelona–Perpignan	Järnväg
	Lyon–Torino: bastunnel och tillfartsleder	
	Nice–Ventimiglia	
	Venezia–Trieste–Divača–Ljubljana	
	Ljubljana–Zagreb	
	Zagreb–Budapest	
	Budapest–Miskolc–gränsen till UA	
	Lendava–Letenye	Väg
	Vásárosnamény–gränsen till UA	
Förbindelselänkar som saknas	Almería–Murcia	Järnväg
	Driftskompatibla linjer som inte har UIC-spårvidd på Iberiska halvön	
	Perpignan–Montpellier	
	Koper–Divača	
	Rijeka–Zagreb	
	Milano–Cremona–Mantova–Porto Levante/Venezia–Ravenna/Trieste	Inre vattenvägar

Stomnätskorridoren ”North Sea–Baltic”		
Gränsöverskridande förbindelselänkar	Tallinn–Rīga–Kaunas–Warszawa: Rail Baltic – ny helt driftskompatibel linje med UIC-spårvidd	Järnväg
	Świnoujście/Szczecin–Berlin	Järnväg och inre vattenvägar
	Via Baltica-korridoren EE–LV–LT–PL	Väg
Förbindelselänkar som saknas	Kaunas–Vilnius: del av Rail Baltic – ny helt driftskompatibel linje med UIC-spårvidd	Järnväg
	Warszawa/Idzikowice–Poznań/Wrocław, inbegripet anslutningar till den planerade centrala knutpunkten för transporter	
	Nord-Ostsee-Kanal	Inre vattenvägar
	Berlin–Magdeburg–Hannover; Mittellandkanal; kanaler i västra Tyskland	
	Rhen, Waal	
	Noordzeekanaal, IJssel, Twentekanaal	
Stomnätskorridoren ”North Sea–Mediterranean”		
Gränsöverskridande förbindelselänkar	Brussel eller Bruxelles–Luxembourg–Strasbourg	Järnväg
	Terneuzen–Gent	Inre vattenvägar
	Nätet Seine–Scheldt och därmed förknippade vattenvägar i avrinningsområdena för Seine, Scheldt och Meuse	
	Rhen-Scheldt-korridoren	
Förbindelselänkar som saknas	Albertkanaal/Canal Albert och Kanaal Bocholt-Herentals	Inre vattenvägar

Stomnätskorridoren ”Orient/East-Med”		
Gränsöverskridande förbindelse länkar	Dresden–Praha/Kolín	Järnväg
	Wien/Bratislava–Budapest	
	Békéscsaba–Arad–Timișoara	
	Craiova–Calafat–Vidin–Sofia–Thessaloniki	
	Sofia–gränsen till RS/gränsen till MK	
	Gränsen till TR–Alexandroupoli	
	Gränsen till MK–Thessaloniki	
	Ioannina–Kakavia (gränsen till AL)	Väg
	Drobeta Turnu Severin/Craiova–Vidin–Montana	
	Sofia–gränsen till RS	
	Hamburg–Dresden–Praha–Pardubice	Inre vattenvägar
Förbindelse länkar som saknas	Igoumenitsa–Ioannina	Järnväg
	Praha–Brno	
	Thessaloniki–Kavala–Alexandroupoli	
	Timișoara–Craiova	
Stomnätskorridoren ”Rhine–Alpine”		
Gränsöverskridande förbindelse länkar	Zevenaar–Emmerich–Oberhausen	Järnväg
	Karlsruhe–Basel	
	Milano/Novara–gränsen till CH	
	Basel–Antwerpen/Rotterdam–Amsterdam	Inre vattenvägar
Förbindelse länkar som saknas	Genova–Tortona/Novi Ligure	Järnväg
	Zeebrugge–Gent	

Stomnätskorridoren ”Rhine–Danube”		
Gränsöverskridande förbindelselänkar	München–Praha	Järnväg
	Nürnberg–Plzeň	
	München–Mühldorf–Freilassing–Salzburg	
	Strasbourg–Kehl Appenweier	
	Hranice–Žilina	
	Košice–gränsen till UA	
	Wien/Bratislava–Budapest	
	Bratislava–Budapest	
	Békéscsaba–Arad–Timișoara–gränsen till RS	
	București–Giurgiu–Rousse	
	Donau (Kehlheim–Constanța/Midia/Sulina) och därmed förknippade vattendrag i avrinningsområdena för Váh, Sava och Tisza	Inre vattendrag
	Zlín–Žilina	Väg
	Timișoara–gränsen till RS	
Förbindelselänkar som saknas	Stuttgart–Ulm	Järnväg
	Salzburg–Linz	
	Craiova–București	
	Arad–Sighișoara–Brașov–Predeal	

Stomnätskorridoren ”Scandinavian–Mediterranean”		
Gränsöverskridande förbindelselänkar	Gränsen till RU–Helsinki/Helsingfors	Järnväg
	København–Hamburg: Tillfartsleder till fast förbindelse under Fehmarn bält	
	München–Wörgl–Innsbruck–Fortezza–Bolzano–Trento–Verona: Brennerbastunneln och dess tillfartsleder	
	Göteborg–Oslo	
	København–Hamburg: Fast förbindelse under Fehmarn bält	Väg/järnväg